

[Bilgrav-Nielsen]

gering siger må være lykkeligt for os alle sammen, ikke reelt er et nulløsningsforslag, idet det accepterer, at der i et par af NATO-landene kan foregå en fortsat udvikling af mellemdistanceraketter. Det er ubegribeligt, at nogen udenrigsminister, inklusive den nuværende, kan mene, at det skulle kunne lykkes at indgå en aftale med Sovjet, som indebærer, at i to NATO-lande, som har alt, hvad der skal til for at videreudvikle atomvåben, kan ekspansionen blot fortsætte. Det ville jo svare til, om vi i Vesten indgik en aftale med Sovjet og de østeuropæiske lande om en begrænsning af de konventionelle styrker, og at vi så skulle acceptere, at konventionelle styrker eksempelvis i Polen ikke skulle være indeholdt i en sådan aftale. Det siger sig selv, at det ville vi ikke acceptere. På den anden side vil man selvfølgelig heller ikke acceptere, at en aftale om begrænsning af a-våben er begrænset til USA og Sovjet, når vitterlig andre lande udvikler de samme våben.

Der er foreslået en dagsorden, som er spændende, fordi den i 3 punkter kræver aktivitet af regeringen. Der bruges udtryk som, at man skal »præge«, man skal »arbejde for«, man skal »støtte«. For så vidt er det tre argumenter, der er gode og markerer en ny holdning, en ny holdning, der er stik imod, hvad ordførerne for venstre, de konservative og CD gik ind for, for her var parolen jo, at vi ikke skulle blande os, dette var en sag mellem Sovjet og USA; vi skal ikke give gode råd, vi skal ikke kræve aktiviteter – uanset at det altså er et spørgsmål, der i allerhøjeste grad vedrører Danmark, vedrører Europa. Det er stormagternes forhandlinger om opstilling af flere atomvåben i Europa. Skulle det ikke vedrøre os? Men jeg noterer mig altså i anledning af denne negativitet over for dansk indflydelse, over for forsøg på fra dansk side at gøre sig gældende, at dette ønske fra tre af de nuværende regeringspartier altså er det modsatte af det, dagsordenen lægger op til. Man kan undre sig over, at de samme tre ordførere har anbefalet at stemme for dagsordenen, men det er vel i erkendelse af, at det ikke i længden går, at oppositionen fører Danmarks udenrigspolitik. Jeg tror, det er en fornuftig erkendelse.

Vi synes, dagsordenen er et godt fremskridt. Jeg noterer mig i øvrigt, at den ikke indledes med, at man tager udenrigsministe-

rens redegørelse til efterretning. Det ville også være problematisk. Jeg noterer mig også, at der i punkt 1 står i omskrevet form, at nu er det USAs tur og Vesteuropas tur, NATOs tur, til at give indrømmelser. Efter det seneste sovjetiske tilbud eller udspil er det nu NATOs tur. Det er også et fremskridt.

Til slut vil jeg gerne sige, at den dagsorden kunne godt være skrapere – det kunne vi godt have ønsket os – men den er udmærket, som den er. Den markerer et klart fremskridt i retning af, at Danmark skal være aktivt, og jeg håber, regeringen noterer sig, at der nu stilles krav om, at regeringen er aktiv. Det er noget helt nyt.

Til sidst vil jeg godt sige, at jeg lykønsker den nuværende regering med, at den har overvundet sig selv, har erklæret sig rede til at tage denne dagsorden. En sådan dagsorden ville ikke kunne være vedtaget under den forrige regering.

Steen Folke (VS):

Hidtil har SF og VS og det radikale venstre haft monopol på at tage initiativ til debatter om disse spørgsmål overhovedet, og man kan altså sige velkommen til socialdemokratiet i den kreds. Hidtil har samtlige NATO-partier ment, at tavshed var det bedste i disse sager. Nu synes socialdemokraterne også, at det er værd at diskutere, og det er da udmærket, selv om man nok aner en hensigt med det.

Vi mener selvfølgelig ligesom socialdemokratiet på dette punkt, at et afgørende mål med disse debatter må være at bidrage til, at atomoprustningens vanvid bliver stoppet. Vi er imod atomoprustningen både i Øst og i Vest. Vi finder, at balancefilosofien er absurd, både fordi den balance, der er, altså er på et niveau, hvor menneskeheden kan udslættes et stort antal gange, og fordi balancefilosofien også bliver kognit ned til et krav om balance for alle mulige kategorier af våben alle mulige steder. Der skal være balance på strategiske våben og taktiske våben og på mellemdistanceraketter, der skal være det på de landbaserede og de luftbaserede og de vandbaserede osv. osv. Det er fuldkommen absurd at se tingene på den måde. Det værste ved denne filosofi er imidlertid, at kravet om balance hele tiden bruges som dække for forsøg på at opnå overlegenhed igennem